

SLUNO
TRAVNÍ

Anbra vrací úder!

Bod zlomu

Silvestr 2005

Kapr a svíčky

Ekofór a BRĎO

Úvodník

Tak vás, kamarádi, vítám v novém roce

Ani se mi věřit nechce, jak všechno letí, jak ten čas rychle utíká. Není to tak dávno, co nám všem ještě teklo mléko po bradě, či co jsme řekli první slovo, není to tak dávno, co jsme si zapnuli první knoflík u svetru, zavázali tkaničku, kdy jsme poprvé umyli nádobí po obědě, zametli chodník, poprvé ochutnali ananas...

Rosteme rychle jako z vody.

Běží to rychle, je tu další rok a všichni bilancují, dávají si předsevzetí, všude je rušno, plno hluku, vždyť v novém roce začneme úplně od začátku, všechno staré hážeme za hlavu, nic naplat, sentiment vánočních svátků je za námi a Silvestr odstartoval novou éru. Ach jo. Abych pravdu řekla, mě vám to letos takhle rychle ale vůbec nejde. Na loňský konec roku hodně vzpomínám. Svátky ve mně něco zanechaly.

Ale co naplat, jako každý, musím koupit diář a plánovat. Miluju, když mám v kalendáři celý týden popsáný a pak jen plním to, co jsem si předeslala. Nejlepší jsou ty kalendáře s obrázkama, třeba s krajinou, a vy pak do nich můžete něco dokreslovat, třeba Tři krále, Jana Husa, věrozvěsty Cyrila a Metoděje, dušičky, sv. Václava, Adama a Evu, vánoční stromečky, rampouchy... To pak vznikají úžasné scénérie. Já jsem letos tak dlouho vymýšlela, jaký kalendář si do práce koupím, až jsem nakonec nafasovala z muzea erární, úplně obyčejný, černobílý, ničím nezajímavý plánovací kalendář na rok 2006. A tak se utěšuju tím, že jsem lidský rozmar nechala stranou a tím šetřím přírodu ☺.

A hele! To by mohlo být do toho nového roku dobré předsevzetí pro nás všechny ☺ – více šetřit přírodu. V konečném důsledku totiž šetříme sami sebe. Každým nádechem a výdechem se naše těla opotřebovávají, tak proč si ještě „házet odpadky pod nohy“.

Těším se na vás všechny na Valné Hromadě ZČ HB Slunovratu. Snad se opět sejdem v hojném počtu. Je prima vidět tolik ekologů pohromadě ☺. Letos jsme vybrali k tradičnímu rokování větší prostory, než jaké nám dopřávala rozmilá Jablůňka. Tento rok se budou přepisovat slunovratí dějiny na Bystroušce – s tou se mi také pojí krásné vzpomínky. No, přece byste u toho nechtěli chybět!?

Na brzkou shledanou!

Pavla ☺

Taky Anbra má úvodní slovo

Tohle je reklamní úvodník. Není vhodné pro ty, kteří neplánují přijít na Valnou hromadu.

Znáte ty úvodníky, kdy se šéfredaktor snaží nenápadně bít do prsou a předkládat nic netušícím čtenářům, jací jsou všichni v redakci dobří, aktuální, moderní, prostě „in“? Tak přesně tohle se, vážení, chystá i ve Slunovratu. Ale nebude to redakce (Velký Hu nesnese konkurenci, takže

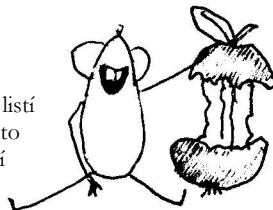
nejlepší musí být tady on, i kdyby ho v průběhu noci odvezli ufoní a vyměnili mu mozek za kedlubnu), nebude to písemně a nebude to nenápadné. Chystá se Valná Hromada (www.slunovrat.info), na kterou přijdou podle informací mého tajného zvěda (U, děkují!) členové a příznivci z celé republiky. Tak jsem si říkala, že se tam taky musím přihlásit (vierik@slunovrat.info), zakládám totiž fanklub a nebudu členské příspěvky vybírat, ale dávat. Ale nic není zadarmo. Očekávám loajalitu a vrácení investic v podobě nebetyčné slávy (mně, přirozeně). A co tak nějaké netradiční PsB-čko? Trochu práce, postel, kafičko, internet... ale jak to tak pozoruji, tak zatím by jsem moc účastníků neměla. Ti radši tee-pee, latrínu uprostřed houbařského ráje a mokré pohorky. Jdu se oddat svým snům... a někdy snad nashledanou!

Vaše Anbra

P.S.: Kdo si všiml od mého prvního představení na stránkách tohoto plátku něčeho divného, ať píše na anbra@slunovrat.info, dostane virtuální hubičku.

Co se událo ve Slunovratu?

Proběhly nám tradiční slunovratí víkendovky – Spadané listí v Telči, Vánoční víkendovka a Oslava Silvestra. K těmto pravidelným akcím se přidala Večerníčková víkendovka, taneční večery u Salesiánů, setkání třeba nad palačinkami a nebo radění radních na radách.

Vivča v prosinci radě oznámila, že již nemá časové ani dispoziční prostředky pro evidenci a údržbu slunovratího materiálu (povětšinou kostýmového charakteru) a rezignovala na post šéfa sekce Materiál. Kostýmy byly přesunuty k Romanu Plchovi, který má volný sklep a jenž se nabídl, že jej může postrádat. Ostatní věci budou na privatě Kuriatka a Anyky na ulici Jugoslávská v Černých polích v Brně. Kromě těchto věcí máme materiál i u Žblebta, Honzy v Opatově a poblíž u Kosů v Nové vsi.

Na Silvestru byla představena nová verze slunovratích triček. Mají lehce hnědopískovou barvu a je na nich opět grafický motiv od Pavly Starůstkové. Cenu trička rada stanovila na opětovných 150Kč, zájemci se mohou hlásit zatím u Vierika (prý „ich každý deň hladká a teší sa na ďalších miláškšškov“).

S půlnočním odbitím hodin silvestrovské noci nám začal nový kalendářní rok a s ním i přípravy na slunovratí Valnou Hromadu. Tentokrát se bude konat na CVC Bystrouška v Brně Bystrci. Měly by vám (členům) poštou přijít pozvánky s popisem cesty pro neznalé. Valná Hromada proběhne první víkend v březnu tohoto roku; Vierik a spol. připravují doprovodný program. Bližší podrobnosti naleznete na jiném místě tohoto vydání.

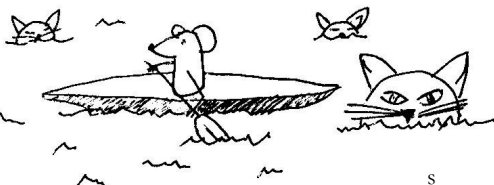
S Valnou Hromadou souvisí i předvedení výroční zprávy za rok minulý, odstoupení současné a volba nové rady. Na výroční zprávě usilovně pracujeme ☺.

Zdenda

Ahojte Slunovratáci ☺

Valná Hromada se blíží a když řeknu, že mlovými kroky, tak nepřeháním. Dříve ale, než proběhne ta letošní, chtěla bych zavzpomínat na VH, která proběhla v loňském roce. Doufám, že

pro vás nebude mé vzpomínání nudnou záležitostí:-). Proto si raději k četbě připravte něco vkusného k zakousnutí, nějakou dobrůtku, třeba si nalámejte čokoládu, uvařte nsi kukuřičnou kaši, brynzové halušky, kdo má rád, otevřete si ke čtení sklenici feferonek, upečte kuře na soli či žemlovku, uvařte špenát s bramborovým knedlíkem a vepřovým masem, švestkové knedlíky, smažený sýr, česnekovou polévku, kdo holduje ovoci a zelenině, necht' v přípravě obloženého talíře zapomene na skromnost, dejte si olivy, kdo má rád- tak piškoty s přesnídávkou, rybí filé, špagety se sýrem a kečupem... a kdo zrovna ve spíži nic moc nemá, stává, ať si jde šupitopresto něco koupit.

což se na privátech běžně

Jestli v tuto chvíli dumáte nad tím, proč mě napadla zrovna tato jídla, odpověď je prostá. Jsou to slunovrat'ácké nejoblíbenější pokrmy. Kdo byl v loňském roce na VH, jistě vyplňoval dotazníček. A jednou ze 22 záladných otázek, na které jste odpovídali byla ta, kterou jsme testovali vaše mlsné jazýčky.

No a dnes nám zbývá „sesumírovat“ a vyhodnotit vaše odpovědi na zbylých 10 otázek:-). Už jste si něco dobrého k zakousnutí připravili? Tak jdeme na to:

- Záludná otázka č. 10 zněla, zda **upřednostňujete hromadnou městskou či svépomocnou dopravu**. Většina z vás odpověděla že jezdí MHD, ale jak kdy, občas to i to, záleží, jak to kdo stihne, někdo dokonce používá dopravu „svěkolovou“. Ještě že ne „svěhlavou“:-)
- Otázka č. 11 byla otázkou přímo na tělo. Měli jste za úkol **květnatě popsat svůj spací úbor** ☺. Muži Slunovrat'áci volí úbor pohodlný, skládající se z trenýrek a trička, a když je tričko potisknuté květkama, tak tím lépe. Spací klasikové uvedli obyčejné dvojdielné pyžamo a ti odvážnější- citují: „Adamovo roucho přizdobené věžeňskými trenýrkama“. Ženy volí také pyžamo s kytičkama (obecně u nich vyhrává také medvídkový, kočičkový a pejskový vzor). Někteřím se však nejlépe spí ve flanelové košili s obrovskou kapsou na bříšku, v tričku XXXL a někdo nemůže usnout bez svého růžového pyžama. Co mě ale pobavilo je to, že někdo si obouvá na noc cvičky:-)
- Další otázka byla klasická... **Jak dlouho si součástí Brontosauří mafie?** – objevovaly se různá čísla. Vezmu to od největšího:-) 19 let, 7,5 roku, od existence ZČ Slunovrat, 5 let, 4 roky, 3 roky, 2,5 roku, 1 rok. A někdo to měl spočítané na den přesně: 11 měsíců a 2 dny.
- **Doprovází tě na akce tvůj talisman? A jaký je?** U holek jsme čekali, že se rozepší více, ale většina odpověděla záporně, pouze jedna uvedla, že spacák ji na akci doprovází pravidelně. Kluci překvapili:-) Vozí sebou šátek po babičce – i když značně rozrhaný, jiný si vozí ovečku Hanku, kdopak to asi bude:-) a nechybí tradiční věc – kapesní nožík. Je vidět, že muži Slunovratu dbají přísloví: „Každý správný muž má u sebe nůž.“ (I když jen „rybičku“)
- Také nás zajímal **váš nejlepší a nejhorší zážitek s Brontosaury**: Shodli jste se, že všechny jsou nejlepší. U děvčat mezi ty hezké zážitky patří většinou první bront'árna, Elfí tábor, tábor v Telči – Cesta za pravdou. Klukům se nejvíc líbil tábor na Jankově, víkendovka „Zachraňte stromy“, sbírání odpadků na Červeném kopci. Obecně k těm

horším zážitkům patří to, že si někdo na akci vyvrtil nohu, že na chystané PsB ze 14 lidí přijelo pouze 5 a nechut' u někoho vzbuzuje i vyplňování dotazníků:-) Smůla:-)

- A co takhle **nejlepší zážitek bez Brontosaura**? Někdo uvedl všechny trapasy, někdo prázdniny ve Skotsku, jiný turist'ák na Šumavě, meruňková brigáda, velikonoční chata, jako skvělý zážitek někdo uvedl své narození, jako pozitivní se objevilo také chození do práce. Ovšem nejlepší zážitek jednoho Slunovrat'áka je z vězení, kde byl za útěk z Unie do Unie. Jsou mezi námi ale i tací, co bez brontosaurů, jak se říká, ani ránu:-)
- **Kolikrát jsi se už na brontosauřích akcích zamiloval / a? Procentuální úspěšnost trvání tohoto stavu po akci?** Tak u této otázky se někteří z vás červenali. No, není divu, vždyť úspěšnost po akci, byla například u jedné z dívek 150 %. Kluci se zamilovávají hodněkrát, úspěšnost ale kolísá. Někdo neslaví úspěchy vůbec, jiný pokaždě:-)
- Na otázku – **chybí ti v HB něco konkrétního?** Jste odpověděli, že chybí dostatek nadšených lidí s dostatkem volného času, také chybí větší soudružnost a sounáležitost v rámci celého HB. Dokonce se jedna slečna svěřila, že jí zde konkrétně chybí vhodný kluk:-)
- Také jsme se ptali **kdyby jste byli Pátkem, co za den byste chtěli potkat... a Proč?** Většinou byste chtěli sobotu – je pohodová, pondělí byste někam zavřeli, někdo by chtěl neděli, neb je to den sváteční, někdo úterý, protože je mu vzdálené. Je zajímavé, že si nikdo nevzpomněl na Robinsona:-)
- **Zasní se ... jsi Popelka / Popelák a do klína ti spadnou tři oříšky, co bys v nich toužil /a najít?** Ženy byly celkem skromné:-) úplně by jim stačily troje nádherné šaty, v podstatě je to jedno, hlavně at' v oříškách nenajdou červa, také by v nich mohla být moudrost, laskavost, vůle. Muži se rozepsali. Chtěli by v oříškách najít štěstí, zdraví, pohodu, léto, stany, kytaru, řešení problémů, ultrasonografické tomografie + doživotní grant + ještě jeden kouzelný oříšek. Taký chtěli najít frak na standart, neoprén na vodu a nějaký oblek na latinu:-)
- Poslední otázkou jsme chtěli zjistit: **3 klady našeho dotazníku.** Dozvěděli jsme se zajímavé věci:

- Je anonymní
- Mohl by být průbojnější
- Dá se recyklovat
- Je zabíják času
- Nezatěžuje příliš Slunovratí rozpočet
- Některé otázky jsou dobré:-)
- Pokouší se sblížit lidi
- Dá se z něj udělat vlašтовka
- Dá se z něj něco zjistit
- Je kompletní

- Nemá druhou stranu
- a taky je dobré, že už končí:-)

Pavla

Bod zlomu (víkendovka 14. – 16.10 2005)

Když jsem se po ukončení slunovratí akce v krásném prostředí Beskyd nabídl Zdendovi, že mu napíšu malý elaborát, netušil jsem že mi to chvíli potrvá, ale nicméně jsem rád, že jsem se k tomu dostal a snad vás tedy všechny potěší pohled na věc od človíčků, kteří s vámi byli poprvé (ale určitě ne naposledy).

Celá akce byla dopředu pěkně prezentována plakáty, ze kterých jsme se s kamarádkou Jitkou dozvěděli první důležité informace – kde, kdo a kdy, zbytek už se potom odehrával přes komunikaci se Zdendou a internet. Protože jsme oba z daleka, pozdním příjezdem jsme přišli o první část skvěle připravené hry (škoda, ten útek z vězení musel být super), ale na druhou stranu nám vše vynahradil noční pochod s malým blouděním z ostravického nádraží k místu akce farmě Leoše Košťála. Na tomto místě bych ještě jednou poděkoval všem za ohromně hezké přivítání. Nikdo nás nikdy neviděl a přesto jsme brzy zapadli jako mezi vlastní. Paráda!

První večer strávený při Žblebtové kytáře a malé oslavě narozenin Hráška, nás naladil do druhého dne, kdy nás čekalo samotné brigádníčení. Po srdečném a poučném dopoledním rozhovoru s Leošem Košťálem a jeho paní, spojeném s výbornou snídaní, se utvořily skupinky a vyrazilo se do práce. A bylo co dělat. Ať už to byla úprava školky pro stromky, kde se vyřádila hlavně něžnější část účastníků, oprava ohrady pro koně a konečně stavba nového ohrazení, kde jsme si s nošením a usazováním nových kulů také pěkně mákli. Čas nám všem při společném díle pěkně ubíhal, takže jsme až v odpoledních hodinách pomysleli na to, že je čas něco zakousnout, ale to už se kamarádky v kuchyni mohly pochlubit tím, co nám připravily dobrého a venku nám potom všem společně opravdu chutnalo.

Odpoledne pomalu končilo a společně s tím narůstala naše zvědavost, jak že bude slibně rozjetá společná hra pokračovat? Po nějaké době čekání (organizátoři si dali na čas, aby to stálo za to), jsme se shromáždili na půdě statku, kde jsme byli seznámeni s plánem hry, kdy potom její hlavní podstatou bylo žít ve spravedlivém světě, ale hlavně – přežít! Plnily se různé úkoly, ti moudřejší z nás zápasili s hádankami a my ostatní – zdatní tělesně – jsme „vydělávali na život“ během snad na sto způsobů. Od té doby vím alespoň já, jaké to je se srazit s někým, kdo také běží pozpátku. Au!

Hrou jsme získali nejenom propocené oblečení a rozpálené tváře, ale hlavně, a o to šlo, ponaučení, že lepší svět nevybudujeme s rukama složenýma v klíně, že je to opravdu každodenní zápas o to lepší, co tady všude může být, a záleží na každém z nás, jestli to změnit chce. S Jítkou jsme se shodli na tom, že hra byla skvěle připravená, měla obrovský výchovný náboj, napětí(doprovodná hudba), děj a spád.

Po skončení hry a společném posezení snad v každém z nás zůstávalo mnoho pocitů, které jsme si společně sdělovali a rozebírali. Byli si v mnohém podobné a už proto bylo znát, že jsme se společně sešli, známí i neznámí, avšak se společným pohledem na svět a život. Při krásných písničkách už při kytáře mnozí usínali, zmožení prací i hrou, ale bylo to usínání v kruhu opravdových kamarádů, v krásném prostředí, atmosféře pohody.

Neděle. Čas loučení po společné snídani, čas na krátké zhodnocení celé akce, čas podání rukou a příslibů, že opět na další akci ahoj. Myslím, že pocity byly u všech podobné a ačkoli jsem hned při seznamování řekl, že nejsem členem Slunovratu, budu se mezi vás vždy rád vracet.

Mezi partu lidíček, kteří to myslí s přírodou, s ostatními a vlastně i sami se sebou opravdově a upřímně.

Petr „Doctor“

Sourozenecká posilvestrovská polemika

Petr: Tak co Jani, už's dospala toho letošního nonstop Silvestra?

Janča: Ty vtipálku! Však já to jednou vydržím!

P: To si povíme příští rok. O co, že to zas celý prospíš?

J: ...zzz

P: Jani, nespí, já jsem se na něco ptal... Já vím, že už je sice pozdě (20:25), ale seš ještě mladá...

J: Sakra, nech blbostí a piš něco normálního. Je to přece do Slunoskratu! ©

P: Tak jo. Počasí vyšlo a sněhu bylo taky dost...

J: To je až moc normální.

P: Lidí bylo taky dost...

J: Tak dost! © Tvá slovní zásoba viditelně pokulhává. Budu to muset vzít do svých rukou.

P: Nemachruj! Náhodou na vyjednávání o kolejničku mi slovní zásoba stačila, co?

J: No, tos ale mluvil s medvědem...teda s Kubou © ... a já sem ti ještě musela překládat!

P: Hele, přece se tady veřejně nepohádáme! Tak z jiného soudku: co říkáš na místo?

J: Hej ta myslivna byla fakt fajn. Zvlášť na těch parohách se toho dalo hodně usušit. Teda pokud zrovna hořelo v krbu ☺

P: Moc si nestěžuj. V noci se už od pusu nekouřilo (možná to bylo tím, že sme to v té tmě už neviděli ☺).

J: Ale Žblebtovi bylo po ránu viditelně horko. Chtěl určitě ukázat, že má kytičku Rejoice i na krat'asech.

P: No jo, chudák Žblebt. Tys ho při té koulovačce pěkně zmlátila ☺!

J: No nevím, kdo tam Kubovi málem přerazil nos! To víš, rodina Šašinkovic byla v ráži!

P: Chňap, chňap, chňapi...

J: Je ti dobře?

P: Tys už zapomněla na Ájínčiny nezapomenutelné ranní rozcvičky s krokodýlem?

J: Nikdy ☺ A taky nikdy nezapomenu na její výborný čínský nudle.

P: A ten bramborový salátek!

J: A zelňačka.

P: Špenátek!

J: A dost!!! ☺

P: Však jsme to pak vyběhali na běžkách.

J: Jo, uběhli jsme patnáct srnek a tři zajíce! (pro nezasevěčené: nové délkové jednotky ☺)

P: Ale o silvestrovské noci sme to zas nabrali zpátky. Ty chlebičky...

J: Sakra, přecišš tam nejel kvůli jídlu!

P: To ne! Jel sem tam hlavně kvůli skvělé partě lidí a atmosféře, na kterou se nezapomíná...

J: ...načerpat sílu z úsměvů laskavých lidiček...

P: Jani nebreč ☺

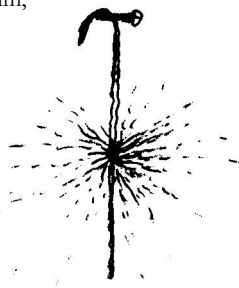
J: Zase vtípněj...

P: A to je konec!

J: Ale to sem měla přece říkat já!

P: No tak to řekni!

J: TAK ZASE ZA ROK! ☺

Janča a Petr Šašinkovic

Kapr a svíčky...

„Měli bychom už udělat ty péefka,“ říkali jsme si s Ájou celý prosinec. Chtěli jsme něco originálního, něco, co donutí člověka zároveň se zasmát a zároveň zapřemýšlet, co nám ten uplynulý rok dal a co nám snad dá ten příští.

Mé návrhy byly celkem pochopitelně odmítány jako moc složité, pro jiné těžko pochopitelné. Když jsem se pokoušel vymyslet naopak něco lehkého, bylo mi vytýkáno totéž. Chtěl jsem například motto: „Pokud by byl strom v bajce o Vráně, Lišce a Sýru světem, přejeme vám, abyste nebyli sýrem.“ Skvělé, že?

Určitě se vám již stalo, že jste nosili v hlavě zářivou myšlenku, ta se vám ale skrývala tak dokonale, že jste pouze věděli o její existenci. Mně se stalo to samé. A pak se objevila. Jasná, jak hořící prskavky a dokonalá jak – no jako ty prsky z prskavek.

Právě jsem poslouchal předpověď počasí v rádiu a mezi obvyklými údaji zaznělo, že bude Štědrý den nejteplejším dnem týdne. A mne to najednou napadlo a nemohl jsem se tomu bránit. Rád bych napsal, že jsem kvůli té myšlence nemohl spát, ale mnozí mne znáte a nevěřili byste mi.

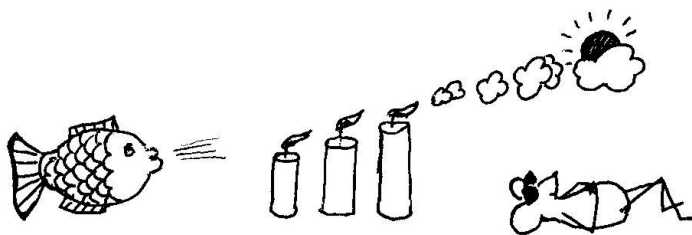
Přišel jsem zároveň na to, co by mohlo být na péefku a proč je zrovna na Adama a Evu nejtepleji. Když si představíte všechny ty stromky s elektrickými svíčkami, ty smažící se kapry, vzpomenete na zapnuté televize, na vysílače přenášející tisíce SMS zpráv... To všechno spotřebovává energii a ta energie elektrická se i částečně přeměňuje v energii tepelnou. Jistě budete namítat, že přes obyčejný pracovní den je spotřeba energie a přeměna v teplo v továrnách mnohem větší. Ano je, ale mám argument, který tyto směšné Jouly přebije.

Energie elektrická je silná, silnější je ale energie životní. Lidé rozněžnějí, jak většinou o Vánocích bývají, produkují totiž tolik životní energie, že dokáží lokálně ovlivňovat dokonce i počasí. A tak se nemůžeme divit, že na Štědrý den bylo nejtepleji.

Zdá se vám, že vás tahám za nos? Možná. Jisté však je, že silvestrovská noc s prvním dnem tohoto roku byly teplé taky. My, co trávili Silvestr u Nového Jičína, jsme byli svědky oteplení už před půlnocí a lehkého mrholení hned prvního dopoledne.

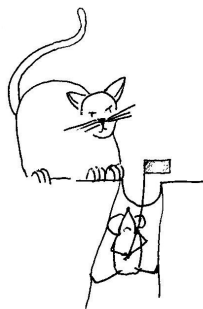
Této teorii můžete věřit, můžete ji třeba oponovat. Na potvrzení (alespoň experimentální) si budeme muset počkat do příštích Vánoc. A pro nás, kdo ji věří už nyní, mám jednu radu – pokusme se svou radost z obdarovávání, z narození jiných a z radosti ze života rozdělit na celý rok. Určitě se tak vyhneme lokálním extrémům ☺

Zdenda

Jarné upratovanie

*Ak sa naozaj dá, spravím z neba zem
ak sa naozaj dá, spravím v noci deň.
Ak sa naozaj dá, slnko zhasnúť viem.
Ak sa naozaj dá, v noci nespím, ja bdiev.
Ak sa dá, vodu vysypať viem.
Ak sa dá obeň roztopiť chcem.
Ak sa dá, ja to dokážem,
zapálím vodu, horieť jej rozkážem.
Ak sa dá, súšou sa preplavím,
cez more prejdem, krídlami zastavím.*

... spieva sa v jednej pesničke. Zažili ste to... v žilách sa vzbúri krv, rozleje sa do ľadom skrehnutých duší, zaplní všetky prázdne miesta, ktoré v nás vyhlbila zimná nostalgia. Ale predtým to bolo iné. Predvianočné bilancovanie sa bilo s radosťou na jedny z najkrajších sviatkov v roku, do toho sa miešala nechúť z komercie, ktorá nás zaplavuje a núti nás tešiť sa z Vianoc hneď po začatí školského roku. Myšlienky, na koho sme počas roka mysleli viac, na koho menej, na koho vôbec. Novoročné predsavzatia, ktoré nám majú zaručiť, že budeme lepšími ľuďmi. A pritom stačí málo. Nemusíme sa rozhliadať okolo seba, meniť ideály podľa toho, „ako by to malo byť“. Pozrime sa do seba. Pozrime sa na čriepky lenivosti, na zvyšky nevšímavosti, na praskliny zaplnené sebaklamom. Ešte predtým, ako z chodníkov zmizne posledná vložka snehu a začne rásť prvý nový jarový kvietok, upracme si vo svojom vnútri. Zahodíme trápenie, roztriedime splíny, spálme pochybnosti o svojich schopnostiach.

Potom nemusíme závidieť vtákom krídla. Dá sa to. Veď nadnášať nás bude dobrý pocit.

Vierik

Okno

Okno noko kono knoo

Všetky okná jedno po druhom zhasínali. Bola jedna hodina v noci, dve hodiny... Aj napriek tomu, že noc je pre veľa ľudí depresívna, pre mňa nebola. Ostatne bolo tam jedno okno, v ktorom sa stále svietilo. Mój neznámy partner na ceste nocou a učením. Ale potom prišla noc pred skúškou. Celkom som si želala aby neznámy oproti v okne tiež zhasol a išiel spať. Nechcela som v tom byť sama, ktorá sa tak skoro vzdáva. Už o druhej v noci ísť spať. Ale u neho sa naďalej svietilo. Čo robí? Učí sa? Pracuje? Bola by som radšej keby pracoval. Predstavujem si nejakého projektanta pri veľkej rysovej doske. Ale je viac pravdepodobné, že je to programátor. Ach. Čo už.

Dnes je tam znova. Ostatne tak ako včera a predvčera. A ja sa vzdávam tak skoro. Nič som sa poriadne nenaučila. Tak trochu mu závidím. Určite mu to ide lepšie ako mne. Určite sa vie lepšie sústrediť. Určite je úspešnejší. Je to vôbec možné

žiarliť na niekoho, koho ani nepoznám? Ani neviem či je to muž alebo žena. Ale nech je to radšej muž. Na ženu by som asi žiarlila asi ešte viac.

Tak. Milý neznámy, okno oproti, svetlo v diaľke, nočný spolupútnik. Dobrú noc.

Mery

Dni horšie sú ako noci

*Dni horšie sú ako noci
počas dní túžim po pomoci.*

*Príde noc,
noc kedy mám moc
Moc zmeniť seba
a moc nájsť Teba*

Mery

Plnené zemiaky – ako pohostenie, obed či večera

Čo potrebujeme: zemiaky (čím väčšie, tým lepšie, ale nie je to podmienka), kyslá (kysaná) smotana, bryndza, cibuľka alebo pórek, soľ, pre nevegetariánov slaninka, pre vegetariánov syr, pažitka

Zemiaky uvaríme takmer domäkka v šupke. Olúpeme, prekrájame po dĺžke na polovice a lyžičkou vydlabeme čo najviac zvnútra. V miske vymiešame smotanu s bryndzou, pridáme osmažené cibuľku, na kocky pokrájanú slaninu (nemusí byť), alebo trochu pažitky. Na jemnom strúhadle postrúhame vydlabané zvyšky zo zemiakov a zamiešame s ostatnými ingredienciami. Zemiaky plníme zmesou, poukladáme na plech, zdobíme syrom, slaninkou alebo zeleninkou. Necháme zapiecť aspoň 30 minút. Jeme pomaly, dôkladne požujeme, a nebijeme sa s kamarátmi o posledný kúsok (hra na hamouna sa v tomto prípade neujme).

Vierik

Ekofór 2006 aneb Humorem na přírodu

Hnutí Brontosaurus ve spolupráci se [Základním článkem](#) Hnutí [Brotosaurus Rozruch](#) vyhlašuje třetí ročník soutěžní přehlídky Ekofór, soutěže kreslených a fotografických vtipů s tematikou životního prostředí, které se může zúčastnit opravdu každý.

Soutěží se ve třech kategoriích – kreslené vtipy pro soutěžící do 15 let, kreslené vtipy pro soutěžící nad 15 let a fotografické vtipy bez rozdílu věku. Uzávěrka letošního ročníku soutěže je 14. 4. 2006, vyhlášení výsledků proběhne na festivalu Mohelnický dostavník v Mohelnici u Olomouce 26. 8. 2006. Vtipy hodnotí jak odborná porota, tak i široká veřejnost a na vítěze čekají zajímavé ceny.

S ekofórem se můžete setkat v průběhu celého roku, kdy je vystavován na různých místech České republiky.

Soutěž probíhá pod záštitou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstva Životního prostředí.

Martin Perlík, ZČ HB Rozruch

Brontosaurus a jeho dětské oddíly (tzv. BRĎO)...

Již dlouho, avšak tak trochu zákulisně, pracují v Hnutí Brontosaurus dětské oddíly... Možná jste o nich přeci jen zaslechli...

Těžko je tady teď nějak stručně představovat. Možná však aspoň trochu... Co dělají? Například pořádají desítky oddílových schůzek, výprav, soutěží, táborů a akcí pro děti i veřejnost. V jejich činnosti nechybí ani ekovýchové programy a péče o přírodu, ale ani hry a spousta dobrodružných prožitků...

Činnost jednotlivých oddílů je pestrá a bohatá... A zajímavá pro děti i vedoucí. Ale popsat tuto oblast – to bychom se museli hodně rozepsat. Možná někdy příště.

Ale BrĎo má i společné programy a projekty... Celoroční ekovýchový program Duhové střípky, každoroční Setkání BRĎO, společné akce a brigády na ochranu přírody, vyhlásování Brďáka roku – nejlepšího ze všech malých Brďáků, udělování odznaků Duhový přírodovědec, vlastní organizátorský kurz, výtvarnou, literární a foto soutěž Máme rádi přírodu...

Věříme, že by i Vás mohly některé zaujmout... Představme si tedy ty nejužší.

Máme rádi přírodu

Letos BrĎo vyhlásilo už 12. ročník soutěže pro děti, mládež i dospělé, kde se dá tvořit, psát i fotit.

„Lidé v magii přírody“, tak zní letošní ústřední téma soutěže Máme rádi přírodu. Autory soutěžních prací by mělo inspirovat k zamyšlení nad vztahem člověka k přírodě, nad naším původem v přírodě, nad dávnou úctou a pokorou lidí před Matkou přírodou.

Motto letošního ročníku zní: „Země nepatří člověku, člověk patří Zemi! Otevřeme-li své srdce promluví skrze nás.“

Vás starší by mohly zaujmout kategorie.

5) středoškoláci

výtvarná oblast

- a) malba – „Člověk a magie přírody“
- b) fotografie – „Člověk v přírodě, pro přírodu“

literární oblast

- a) báseň – „Znovunalezení pokory k přírodě“
- b) povídka - „Jak jsem bránil přírodu“

6) vysokoškoláci a všichni ostatní

výtvarná oblast

- a) fotografie – „Člověk – práce v přírodě, pro přírodu“

Uzávěrka soutěže je 5. dubna 2006. Výsledky budou vyhlášeny za velké slávy a doprovodného kulturního programu u příležitosti Dne Země. Ocenění, vystavování a nejrůznější prezentování bude následovat. Loni se nám sešlo na 1 300 pracím tak snad bude i letos z čeho vybírat...

Info: Dalimil Toman, 605 763 122, sekce.brdo@seznam.cz a www.brontosaurus.cz/brdo.

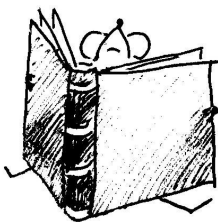
Prožitkový kurz Cestičky

Je sice inzerován jako kurz pro vedoucí dětských oddílů, ale již dávno se dá říci, že oslovuje i začínající organizátory akcí pro starší. Letos by navíc měl být obohacen výměnou zkušeností se slovenskými účastníky... A krom programu plného vzdělávacích bloků, inspirativních dílen i hlubokých prožitků může být pro Vás výbornou zkušeností možnost si přímo na kurzu ožkoušet práci s dětmi a mládeží.

A tak nezbývá než připomenou motto kurzu: Otevři oči, mysl i srdce, a pak teprve vykroč.

A poté Vám sdělit, že pro Vás máme pro tři cestičky, které Vás přivedou k cestě, po které snad budete moci jednou vést druhé, i ty nejmladší. Cestičku dovídání se, cestičku sebepoznání, svých schopností a mezi a cestičku setkávání se s lidmi a přátelstvím.

A dodat, že Pro účast na kurzu se hledají všichni nadšenci ve věku cca 17 až 26 let, všichni, kteří vidí smysl v práci s dětmi, všichni, kteří se brání často šedivému světu dospělosti. Takže: léta tohoto dny 13.7. – 23.7.

O Brd'u, naší činnosti i programech se nejvíce dovíte na www.brontosaurus.cz/brdo. Nebo si napište na email: sekce.brdo@seznam.cz.

A kdyby jste snad chtěli oddíl či klub Brd'o založit... Vězte, že budeme moc rádi a budeme Vám pomáhat, radit a vůbec Vás opečovávat.

Dalimil Cody Toman

Člověk rozumný – Homo sapiens sapiens

(Z Internetu: <http://www.priroda.cz/clanky.php?detail=501>)

Psal jsem ve svém článku Krysa versus potkan o potkanu domácím jako živočišném druhu, který se svou schopností přizpůsobit, rozšířil po celé planetě. Druhu, který je svým způsobem života nebezpečným přenašečem nejrůznějších chorob. Jiným živočišným druhem, který je rozšířen po celé Zemi je tzv. Člověk rozumný (Homo sapiens sapiens). V současné době se jedná o nejnebezpečnějšího živočicha naprosto bezohledně ničícího svůj biotop.

Třída Savci, řád Nebetnatci, čeleď Primáti, rod Člověk, druh Člověk rozumný.

Vzhled

Člověk je druh velmi variabilní, vyskytující se v několika rasách lišících se zbarvením. Barevné odchylky jsou od barvy bílé, přes žlutou, červenou až po černou. Specifikem jsou někteří samci bílého zbarvení (Homo sapiens skinheads), kteří se vyznačují agresivitou vůči jinak barevným jedincům.

Stejně jako barva je variabilní i výška a hmotnost. Na jihu Afriky se vyskytují dospělí jedinci s průměrnou výškou 120 cm. Naopak v Evropě a na Americkém kontinentu se pohybuje průměrná výška kolem 170- 180 cm. Hmotnost je dána množstvím potravy, které má člověk k dispozici. Nejnižší hmotnost mají lidé žijící v oblasti Sahelu, nejvyšší se vyskytuje v Evropě a Severní Americe.

Rozšíření

Za tisíce let se člověk rozšířil téměř po celé planetě. Trvale se nevyskytuje pouze v Antarktidě. Při své expanzi agresivním chováním zničil již tisíce rostlinných a živočišných druhů. A toto ničení stále pokračuje. Na rozdíl od potkana, který zaplavil pouze Zemi, od poloviny minulého století se člověk začíná rozšiřovat i mimo naši planetu. Představuje tak další nebezpečí pro případný mimozemský život.

Způsob života

Člověk žije zpravidla v párech. Existují ovšem výjimky, kdy samec má samic několik. Samci říkáme muž, samice žena. Mláďata nazýváme dětmi, někdy spratky. Skupině samce se samicí a mláďaty říkáme rodina. Několik tisíc až milionů rodin nazýváme stát. V čele státu stojí stádo jedinců zvaných politici (Homo sapiens politicus). (Pověšněte si prosím jak zde spolu kolidují oba druhové názvy "rozumný" a "politik"). Pozn. autora.

S ohledem na jiné druhy, kdy stádo nebo tlupu vede nejsilnější a nejinteligentnější jedinec u (Homo sapiens politicus) toto neplatí. V čem se ovšem neliší, že jako vůdci vyžadují pro sebe nejlepší potraviny.

V oblastech s dostatkem potravy a úkrytu (v podstatě celá severní polokoule) je člověk stálý. Při nedostatku potravy a možnosti úkrytu (zejména v Africe) pak migruje. Migrující jedinci poté vyvolávají neuvěřitelnou hustotu jedinců obývajících stálý biotop. V potravní pyramidě stojí člověk na samém jejím vrcholu. V podstatě kromě jedovatých rostlin a živočichů je schopen pozřít téměř vše. Potravu přijímá v kteroukoliv denní i noční dobu, zejména na severní polokouli. S rozvojem krmišť, kterým říkáme Super a Hypermarkety, můžeme spatřit člověka shánějícího potravu i v pozdních nočních hodinách.

Jako predátor se liší od jiných živočišných druhů. Pod záminkou, že mu konkurují, loví i zvířata, která nespotřebuje. Může se jednat například o delfíny, tuleně či velryby. V podmínkách ČR o kormorány, vydry atd. atd. Jde-li o rostlinné druhy je situace naprosto stejná. Za zdůvodněním potřeby dřeva (kterým se na rozdíl třeba od Lýkožrouta neživí), klučí lesy i pralesy a pak s údivem zjišťuje, že se mu mění biotop. Stejná je i jeho potřeba ropy. Mimo některých bakterií je jediným živočišným druhem, majícím její potřebu. Opět ovšem na rozdíl od bakterií v ropě nežije ani se jí neživí. Mění ji pouze na řadu jiných produktů, např. plasty, aby následně jejich spalováním (mimo jiné) vyvolal tzv. skleníkový efekt.

Zcela zvláštním poddruhem člověka je takzvaný ekolog (už jen ten název evokuje... no, minimálně nějakou pohlavní chorobu) (Homo sapiens ekologicus), protestující proti podobné činnosti. Tento poddruh přivádí k záchvatům nekontrolovatelné zuřivosti vůdce tlup, vyskytnou-li se na jejich teritoriu. (Pozor! Nezaměňovat ekologa s původcem vztekliny rhabdovirem).

Zmínil jsem se, že člověk je posledním článkem potravního řetězce. Jsou však výjimky, kdy se naopak stane člověk potravou třeba žraloka, krokodýla nebo tygra. V tomto případě u celých skupin lidských jedinců vypukne davová psychóza, kdy v panice prchají před každou sardinkou, ještěrkou či domácí kočkou. Pokud je ovšem preventivně nezačnou vybijet.

Rozmnožování

Člověk jako druh se množí stále a množí se rád. Kromě svých nejbližších příbuzných šimpanzů je také jediným známým druhem pářícím se i bez potřeby produkce potomstva.

Samice je březí zpravidla devět měsíců. Po této době vrhá jedno, někdy i více mláďat jež jsou podle oblasti výskytu závislá na matce osmnáct a někdy i více let.

Za svůj život může mít samice jedno až několik mláďat (tedy každý rok svého produktivního života). Paradoxem v živočišné říši je to, že při dostatku potravy a úkrytu mají zvířata více mláďat. Kdežto u člověka je tomu naopak. Čím více potravy a úkrytu, tím méně mláďat, čím méně potravy a úkrytu, tím více mláďat.

Staří sloni nebo lvi odcházejí do buše, kde hynou sešlostí věkem. Homo sapiens má v této oblasti sociálnější citění, kdy staré jedince tlupa nevyhání do buše, ale umíst'uje je v tzv. Domovech důchodců, kde hynou steskem.

Ve volné přírodě se člověk dožívá v průměru od 40 do 80 let, podle životního prostředí.

Ochrana

Ochrana člověka je závislá na zemi výskytu. Ve většině států Evropy je člověk chráněn absolutně. V USA částečně a například ve Rwandě, Čadu, Sudánu a některých dalších zemích není jeho ochrana nijak právně podchycena.

Osobně se domnívám, že přes škody, které působí na životním prostředí jeho ochrana je potřebná. Povolil bych jen lov vůdců tlup nadnárodních monopolů či států a to pouze odchytem a následným umístěním v některé z rezervací. To je ovšem můj subjektivní názor.

Dr. Mefistofeles

Časopis Slunoskrat vydává Základní Článek Hnutí Brontosaurus Slunovrat, Bráfova 57, 61600 Brno; <http://www.slunovrat.info> • Adresa redakce: Slunoskrat, Petr Žblebt Jarušek, Výstavní 26, 603 00 Brno • Email: slunoskrat@slunovrat.info • Tel.: +420 737 336 364 • Šéfredaktor: Zdenda (sigmar@slunovrat.info) • Redaktor: Vierik, Žblebt • Revize a kritika: Velký HU • Grafická úprava a sazba: Zdenda • Ilustrace: Pavla Starústková • Fotografie: organizátoři a účastníci akcí • Vyšlo v březnu 2006 v nákladu 70 výtisků • Tisk: Cooc, www.cooc.cz • Cena: pro členy Slunovratu zdarma, pro ostatní 10 Kč • Články, komentáře a výhružky posílejte na adresu redakce • A kdo se dočetl až sem, má ode mne u Žblebta lentilku.

